

je oba govornika prav z veseljem poslušalo in z mnogimi „živeli!“ večkrat pozdravilo in k slednjemu resolucijo soglasno sprejelo.

O §. 19 je govoril dež. uradnik E. Klavžar in sicer prav temeljito in dobro premišljeno. Tudi to točko je ljudstvo soglasno sprejelo. Dr. Lavrič se je zahvalil taboritom za redno, moško obnašanje in je opominjal Slovence k zločnosti, delovanju in napredovanju in sklenol ta lep tabor: Bog živi Slovenijo! Bog živi in obrani našega vojvoda in cesarja! Gromoviti „Živeli“ in „Slava“ je donela po celem taborišču in proti snežni glavi mogočnega Krna, kateri se je ravno v večernem solncu lepo svetil.

Gospodarske stvari.

Umni sadjorejec.

Cepivni vosek.

Cepivni vosek se dober kup pri medarju ali lectarju kupi, ali pa še boljši je, si ga doma narediti, tako le: vzame se rumenega voska in toliko čiste smole, zraven tudi toliko terpentina, k temu še se na en funt, to je, če vse te tri reči en funt tehtajo, en lot loja ali masti pridene, da se vse vkup na žrjavici stopi, potem se v mrzlo vodo v skledo vlije, in z rokami štručice naredijo. Kdor noče loja ali masti pridjati, naj vzame več voska. Z mastjo se tudi drevesa mažejo, da jih zajci ne ogledajo, kakor se priporoča; in torej ni škodljivo. Tudi Francozi iz smole in ribje masti tak cepivni vosek delajo.

Ali pa vzemi pol funta smole in tri lote vinskega cveta, stopi oboje na žrjavici, potem pa v kako posodo to mažo spravi, in jo dobro zadelay. Ta maža je za vsako rabo pri sadnem drevju.

Maža za drevesne rane.

I.

Vzame se apna, kravjeka in ilovce vsakega enako, in malo trpentina vmes. Vse to se mora dobro pregnjati, in s tem se pomažejo rane pri velikih drevesih, kdar se veje odrežejo ali odžagajo, zakaj odsekati jih ne gre, da se še večje rane ne naredijo.

II.

Vzemi apna, kravjeka in mastne ilovce, vsakega enako, zraven je tudi dobro čiste smole in živinske dlake nekoliko djati. Vse to dobro vgnjeti in premešaj; tudi ta maža velja za rane velikih dreves.

III.

Vzemi kravjeka in volovske krvi, obojega enako. Po tem suhega apna od starih zidov in pepela iz lesa, spet obojega enako, tako da je tega obojega vkup pol toliko, kakor unih prvih reči. Temu se primeša še en del svisca iz potokov. Suhe reči se drobno stolčejo, skozi sito presejejo, in potem se vse vkup pridno zgnjete. S tem mazilom se drevesne rane tanko pomažejo, po vrhu pa se s prahom iz 6 delov lesenega pepela in 1 dela sožganih kosti ali pa krajde zmešanim ogladi. To pa je treba v suhem vremenu storiti, da se mazilo posuši in ne odmoči. Pri večjih ranah je taka maža čuda dobra; da se pa dalj časa brani, jo je treba včas z živinsko scavnico oblivati.

IV.

Tudi sam kravjek in ilovca, vsakega pol, je za manjše rane dobro mazilo; da rane ne razpokajo, natečejo in potem trohneti drevo ne začinja; za to jih gre pomazati. Manjše rane tik debela storjene, kadar se ktera veja odreže, ali jo drevo na kak drug način dobi, če se z enim ali drugim mazilom zamažejo, ki so zgoraj navedene, se celo zarastejo.

Kako se drevesa cepijo.

Že poprej je povedano, da se sadje že s tem žlahni, če se sadno drevje presaja, skrbno trebi, okopuje, obrezuje in gnoji. Vendar se naj žlahniši sad s cepljenjem pridela. Cepiti se veli: nežlahno deblo z mladiko ali popkom žlahnega drevesa tako sklenoti in zvezati, da žlahni cep ali po-

pek v vrhove zraste in žlahni sad svojega plemena rodi. Da se to doseže, je treba skrbeti, da se lub divjaka ali nežlahnega debela z lubom žlahnega cepa, to je, obojega zelene kože tako sprimate, da drevji sok v nasajeni cep lahko gre; to pa stori, da se oboje vkup zraste, naj se cepi z nakladom ali prilepljenjem, ali z nasadom, ali v sklad, ali v zavezo, ali v žlep, ali s popkom, ali za kožo itd. Ker je mnogo mnogo načinov cepljenja; poglavitna reč o tem pa je ta, da se lub z lubom ali koža s kožo sprime, ker brez tega ne bo nobeno cepljenje obstalo. (Dalje pr.)

Kako imamo obrezati mlado drevo pri presajenju.

Navadno je, ko presadimo drevo, da mu nekoliko prirežemo korenine in vrh. Pri jesenskem presajenju se drevesom le korenine prirežejo, vrhne mladike pa še le spomladi, ko začno drevesa muzgo gnati.

Pri spomladanskem presajenju ne porežemo koj korenine in mladike. Namen in vzrok tega, da v jeseni ne porežemo mladike, je v tem, da prirezana mladika lahko v hudi zimi za eno ali dva očesa pozebe in se potem lahko posuši, kar pa spomladi ni se bati.

Vedno imamo paziti, da so korenine in vrh drevesa v pravi primeri, to je, da če je korenina močna, tudi je lahko vrh močen, da so mladike bolj dolge, če je pa korenina revna, le slaba, se morajo ravno tako mladike močno prikrajšati, ker slabotna korenina ne bi bila v stanu, potrebni živež dovaževati tako razprostrtemu vrhu z mnogimi mladikami in treba je toraj le nektare, n. pr. tri mladike pustiti, ktere prikrajšamo na 4 očesa.

Če ima drevo le eno močno ali tako imenovano srčno korenino brez postranskih koreninic, tako so ne prerezavajo, le če je pri presajenju s kopanjem nekoliko ranjena, se gladko prireže.

Nekteri vertuarji povežejo tako korenino s trakom in sicer krogasto in ga nategnejo močno, da v kožo vreže. To prisili korenino, da ona na vsakem kuščarju traka napravi otok iz katerega mnogo majhnih koreninic požene, in to, ker se korenina dobro razprostre, pospešuje rast drevesa.

Če ima drevo srčno korenino in mnogo stranskih koreninic, je treba srčno korenino prirezati na 4—5 palcev druge stranske pa na 6—8 palcev; in vsi poškodovani deli korenine se morejo odstraniti.

Vedno more sadjorejec dobro vse to premisliti, ko presaja drevesca, in ravno tako mora razsoditi, kaki vrh naj bo imelo drevo. Če ima drevesce, ktero presajamo, vrh, ki ima mnogo mladik, treba je vse tiste mladike odstraniti, ki niso pripravne storiti lep vrh drevesu, in 3 ali 4 najlepše in pripravnije mladike pustimo, in ena med temi naj je, če mogoče, ravno v sredi med unimi tremi, in ta, ktera je v sredi se prikrajša ali prireže na 6—7 očes uni pa na štiri.

Vidimo torej, da pri presajenju drevesc lahko tako vrh prirežemo, kakor želimo, da bi potem drevo imelo vrh in podobo. Vedno pa naj bode priporočeno, kar bomo obrezovali, da od spodej gori prirezujemo da bo rana od dežja in solnca obrnjena in se ložej zaceli. Prav koristno in potrebno je, rane vselej z voskom zamazati.

Ker je včasih tudi že veliko drevo treba presaditi, opomnimo, da to naj se stori po zimi, ko je zemlja zmrzla, da se prst z koreninami prenese, pa veje moramo mu prav močno prikrajšati in jih moremo v pravo primero z korenino staviti.

Slednjič omenimo, da če oreh presajamo, mu moramo stranske veje odrezati, nikoli pa mu ne smemo vrhno mladiko prikrajšati, ker tista rana se mu ne zaceli zavoljo velikega stržena in začne potem les se sušiti. („Gosp. list.“)

Dopisi.

Iz Maribora dné 17. maja. Danes popoldne ob treh se je sošlo v tukajšni čitalnici više 30 štajarskih rodoljubov iz vseh strani slovenskega Štajarja. Namen shoda je bil, da bi se pogovorili zastran programa, kateri bi se naj predložil kandidatom za poslanstvo in katerega bi se po tem naj držali slovenski poslanci. Za predsednika je bil soglasno izvoljen dr. Kočevár, in za perovodja dr. Rapoc. — Dr. Sernec, kteremu je že bilo prej rečeno, da naj sestavi programov načrt, kar je bil tudi prevzel in izvršil, je bral